

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

w Szkole Podstawowej im. Mikołaja Kopernika w Nowej Wsi

(wersja skrócona dla uczniów klas I-III)

Drodzy Uczniowie! Standardy Ochrony Małoletnich to proste zasady, dzięki którym szkoła będzie dla Was bezpiecznym, przyjaznym i wolnym od przemocy miejscem, w którym pracują życzliwi ludzie, zawsze służący Wam pomocą i wsparciem.

Każdy z Was jest wyjątkowy i zasługuje na to, by być traktowanym z szacunkiem – zarówno przez koleżanki i kolegów, jak i przez wszystkich dorosłych.

Najważniejsze zasady dla uczniów klas I–III

1. W naszej szkole masz prawo:

- czuć się bezpiecznie;
- być traktowanym z szacunkiem;
- mieć własne zdanie i powiedzieć, gdy czegoś nie chcesz;
- prosić o pomoc, kiedy coś Cię martwi, smuci albo niepokoi;
- być traktowanym sprawiedliwie, niezależnie od tego, kim jesteś, jak wyglądasz, skąd pochodzisz i czego potrzebujesz.

2. Dorośli powinni traktować Cię z szacunkiem

- Nauczyciel ani żadna inna osoba dorosła w szkole nie może Cię bić, popychać, szarpać, wyzywać, wyśmiewać, poniżać, straszyć ani celowo sprawiać Ci przykrości.
- Dorosły nie powinien też zmuszać Cię do robienia czegoś niebezpiecznego albo czegoś, co jest niewłaściwe.
- Jeżeli zachowanie dorosłego Cię niepokoi — możesz o tym powiedzieć innej osobie dorosłej, której ufasz.

3. Twoje ciało i Twoje granice są ważne

- Masz prawo do swoich granic.
- Nikt nie powinien Cię dotykać w sposób, którego nie chcesz albo przez który czujesz się źle, nieswojo lub zawstydzony.

- Możesz powiedzieć „nie”, „przestań” albo odsunąć się.
- Czasami dorosły może potrzebować Cię dotknąć, żeby Ci pomóc albo zapewnić Ci bezpieczeństwo — na przykład gdy udziela Ci pierwszej pomocy.
- Jeśli jednak jakkolwiek dotyk Cię niepokoi, nawet jeśli nie umiesz powiedzieć dlaczego, opowiedz o tym dorosłemu, któremu ufasz.

4. Dbamy o siebie nawzajem

Tak samo jak Ty masz swoje prawa, mają je też inne dzieci. Dlatego:

- nie bijemy, nie popychamy, nie szarpiemy i nie krzywdzimy innych;
- nie przezywamy, nie obrażamy, nie wyśmiewamy, nie obgadujemy i nie poniżamy innych;
- nie wykluczamy kogoś specjalnie z grupy;
- nie niszczymy cudzych rzeczy;
- szanujemy, gdy ktoś mówi „nie”;
- nie namawiamy innych do robienia rzeczy niebezpiecznych albo takich, które mogą im zaszkodzić;
- nie robimy zdjęć ani filmów innej osobie, nie nagrywamy obrazu i głosu, nie udostępniamy zdjęć, filmów ani prywatnych informacji, żeby kogoś zawstydzić lub skrzywdzić.

Każdy może być inny i każdy zasługuje na szacunek.

5. Bądź bezpieczny także w Internecie

W Internecie obowiązują takie same zasady szacunku i bezpieczeństwa jak poza nim.

Powiedz dorosłemu, któremu ufasz, jeśli ktoś:

- obraża Cię albo straszy przez Internet;
- wysyła Ci coś, przez co czujesz się źle lub nieswojo;
- prosi Cię o zdjęcie albo film, którego nie chcesz wysłać;
- prosi Cię, żebyś ukrywał przed dorosłymi Wasze rozmowy;
- wypytuje Cię o prywatne rzeczy i to Cię niepokoi.

Jeżeli dorosły ze szkoły kontaktuje się z Tobą w sprawach szkolnych, powinien korzystać z ustalonych przez szkołę sposobów kontaktu. Jeśli dorosły pisze do Ciebie prywatnie w sposób, który Cię dziwi lub niepokoi, powiedz o tym komuś, komu ufasz.

Ze szkolnych komputerów, telefonów i Internetu korzystaj zgodnie z zasadami obowiązującymi w naszej szkole i zawsze pod nadzorem nauczyciela.

6. Jeśli coś Cię martwi — powiedz o tym

Nie musisz wiedzieć, czy to, co się wydarzyło, nazywa się „przemocą”.

Wystarczy, że coś Cię martwi, smuci, przestrasza albo wydaje Ci się niewłaściwe.

Możesz poprosić o pomoc, jeśli niepokoi Cię zachowanie:

- innego dziecka;
- nauczyciela lub innego dorosłego w szkole;
- kogoś z Twojej rodziny;
- innego dorosłego;
- kogoś, kogo znasz tylko z Internetu.

Możesz też powiedzieć dorosłemu, jeśli widzisz, że krzywdzone jest inne dziecko. Problemem może być również sytuacja, w której dziecko nie otrzymuje potrzebnej opieki, pomocy albo ochrony.

Nie narażaj siebie i nie próbuj sam działać w niebezpiecznej sytuacji. Poszukaj dorosłego, który może pomóc.

7. Co się stanie, kiedy nam powiesz?

Możesz powiedzieć dorosłemu, któremu ufasz, napisać kartkę i wrzucić do Skrzynki Zaufania.

Jeśli trudno Ci o tym mówić, możesz napisać, narysować, pokazać albo poprosić kogoś o pomoc w wyjaśnieniu tego, co się wydarzyło.

Kiedy nam powiesz:

- wysłuchamy Cię uważnie i potraktujemy to, co mówisz poważnie;
- zadbamy o Twoje bezpieczeństwo;
- ustalimy, jak możemy Ci pomóc;
- powiemy o sprawie tylko tym osobom, które muszą o niej wiedzieć, żeby Ci pomóc lub Cię chronić;
- jeśli będzie trzeba, poprosimy o pomoc odpowiednie osoby lub służby.

Nie będziemy opowiadać o Twojej sprawie osobom, które nie muszą o niej wiedzieć.

Jeżeli widziałeś coś trudnego, co wydarzyło się komuś innemu i teraz sam się boisz albo martwisz — Ty także możesz otrzymać pomoc.

8. Do kogo możesz zwrócić się o pomoc?

Jeśli coś Cię martwi albo potrzebujesz pomocy, możesz powiedzieć:

- swojemu wychowawcy;
- pedagogowi szkolnemu;
- psychologom szkolnym;
- dyrektorowi lub wicedyrektorowi;
- innemu nauczycielowi lub każdej osobie pracującej w szkole, której ufasz;
- rodzicowi, opiekunowi albo innej bliskiej Ci osobie.

Skrzynka Zaufania

Możesz także napisać kartkę i wrzucić ją do Skrzynki Zaufania znajdującej się na parterze obok gabinetu pedagoga.

Napisz tyle, ile potrafisz. Nie musisz opisać wszystkich szczegółów ani się podpisywać.

Możesz też zadzwonić pod numery telefonów, z których dzieci mogą skorzystać, gdy potrzebują pomocy, rozmowy lub czują się zagrożone. Wszystkie te numery są **bezpłatne** i działają w całej Polsce.

Najważniejsze numery telefonów zaufania dla dzieci

- **116 111** – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży. Można tam zadzwonić z każdym problemem, porozmawiać o smutku, strachu, kłopotach w szkole czy w domu. Działa przez całą dobę, 7 dni w tygodniu.
- **800 12 12 12** – Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka. Pod tym numerem dyżurują specjaliści, którzy wysłuchają i pomogą w trudnej sytuacji. Działa całodobowo.
- **800 080 222** – Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli. Pomaga w tematach związanych z bezpieczeństwem i zdrowiem psychicznym.
- **112** – numer alarmowy, jeśli Tobie lub komuś innemu grozi bezpośrednio niebezpieczeństwo

Kontakt do osób w szkole, które udzielą pomocy w przypadku krzywdzenia dzieci

- **(22) 758 26 05 w. 2** – Dyrektor Szkoły – Bogumiła Kukwa (gabinet przy sekretariacie)
- **(22) 758 26 05 w. 4** – Pedagog szkolny (Koordynator ds. Standardów Ochrony Małoletnich)– Jadwiga Jodłowska (gabinet przy sali 23 i przy schodach do hali)
- **(22) 758 26 05 w. 7** – Psycholog szkolny – Malwina Tobiasz i Marzena Suszczyńska - Hochman (gabinet przy hali)
- **(22) 758 26 05 w. 4** – Pedagog specjalny – Agnieszka Czerobka (gabinet przy sali 23 i przy schodach do hali)